

Mláзовický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- investice ve školce
- fotbalový turnaj
- nový seriál

Číslo 7

Červenec 2012

Ročník 16

Městečko čeká náročný proces optimalizace extravilánu **STÁT ZAHAJUJE V MLÁZOVICÍCH POZEMKOVÉ ÚPRAVY**

Zbrusu nová mapa katastrálního území odpovídající skutečnosti, vytyčené pozemky, optimalizace půdní držby nebo následná obnova krajiny. To jsou jen některé benefity tříletého procesu, který startuje na území městečka.

Mláзовice zažívají doslova pozemkovou revoluci. Poté, co katastrální úřad oznámil, že zde bude digitalizovat katastrální mapu, zajistila obec pro vlastníky nemovitostí možnost výhodného upřesnění hranic domů, zahrad či lesů, právě ještě před digitalizací. Upřesňování vlastnických hranic v zastavěném území je v plném proudu a potrvá zhruba ještě jeden rok. Nyní Ministerstvo zemědělství, prostřednictvím Pozemkového úřadu v Jičíně, zahajuje komplexní pozemkové úpravy.

Co to znamená? Jedná se o složitý, dlouhý a nákladný proces optimalizace vlastnictví pozemků, který řeší komplexně řadu oblastí. Dotýká se pouze extravilánu obce, to znamená všech pozemků (pole, louky, sady, lesy) od hranice poslední zahrady až po hranice katastru. Na rozdíl od digitalizace katastrální mapy jsou pozemkové úpravy vítaným nástrojem vlastníků i obce, který v území nastolí pořádek.

Vše začne rozsáhlým zaměřováním pozemků, které provádí geodetická firma

přímo v terénu. Výsledky měření jsou prezentovány každému vlastníkově. Druhou fází je tvorba nové mapy extravilánu. Vlastníci mají možnost požádat o úpravu hranic svých pozemků, dále mají možnost zcelovat své pozemky do větších bloků (za určitých podmínek), čímž výrazně zvýší jejich hodnotu a zatraktivní možnost jejich obhospodařování. Komplexní pozemkové úpravy také výrazně zlepšují dopravní dostupnost polních parcel a „čistí“ území od nedořešených dědictví, které blokuje velké celky po desetiletí. Jakmile budou úpravy dokončeny, má obec možnost velmi výhodně žádat o dotace na úpravu krajiny spočívající v obnově polních cest, mostků, propustků, zeleně apod. Prováděné úpravy jsou pečlivě konzultovány s jednotlivými vlastníky pozemků i obcí. Ti s nimi nakonec musí vyslovit souhlas.

V příštích měsících se budou na území městečka pohybovat pracovníci geodetické firmy. Začnou se také objevovat různé geodetické značky v příkopech, na ohrubnicích, v lesích (jejich poškození je trestné). Přesto by veřejnost měla zůstat obezřetná, aby situaci nezneužili nějací podvodníci, kteří se za geodety budou jen vydávat. V případě jakýchkoliv pochybností či v případě žádosti vstupu těchto

pracovníků na zahrady, neváhejte kontaktovat obecní úřad a prověřit si jejich oprávnění.

Proces komplexních pozemkových úprav není žádným českým specifikem. Probíhá po desetiletí kontinuálně v celé západní Evropě, protože je výhodný pro vlastníky, obce i stát. Předpokládá se, že v Mláзовicích potrvá tři roky a bude stát kolem tří milionů Kč. Veškeré náklady hradí stát. V celé České republice čekají stovky obcí, až na ně přijde řada. To bude trvat desítky let, možná se ani nedomčkají kvůli všeobecnému nedostatku financí. Městečku se povedl husarský kousek. Využilo zákonnou možnost a díky několikaletému náročnému jednání s většinou vlastníků se podařilo pod žádost o zahájení úprav získat jejich nadpoloviční počet. Tím se výrazně zkrátí mnohaleté nejisté čekání a vlastníci pozemků mají šanci využít výhody tohoto procesu již nyní. Navíc bude moci městečko čerpat výhodné dotace.

Díky provedení komplexních pozemkových úprav bude vytvořena nová, velmi kvalitní a přesná mapa katastrálního území se všemi uvedenými výhodami. Společně s tím by mělo dojít k výrazné úpravě okolní krajiny do podoby, jakou známe z civilizovaných zemí.

Kamenný kříž u zbrojnice jako nový

Jedna z nejstarších památek na území městečka se po desetiletích dočkala kompletního restaurátorského zásahu. Během příštího jara bude také upravena okolní zeleň.

Křížek, který byl koncem 18. století vztyčen na křižovatku dnešní Nádražní a Hořické ulice, věnovali tehdejší měšťané jako památku obětem morové epidemie, která tehdy zasáhla Mláзовice. Společně s dvojicí lip srdčitých tvořil nedílnou součást tohoto místa po desetiletí. V loňském roce však museli pracovníci městečka přistoupit k pokácení silně poškozených lip, které akutně ohrožovaly okolí.

Jakmile se prostranství otevřelo,

byl na první pohled patrný špatný stav i samotného kamenného díla. Proto zastupitelé rozhodli o jeho přemístění do ateliéru a provedení kompletního restaurátorského zásahu. Křížek byl očištěn, vytmelen, opraveny praskliny, provedeny barevné úpravy a obnoveny dva nápisy. Provedena byla rovněž impregnace proti vodě a mechu. Nakonec došlo k pozlacení samotného kříže v horní části.

Zatímco byl kříž u restaurátora, došlo v lokalitě k výstavbě nového chodníku a terénním úpravám. Zároveň byl v zemi vybudován nový základ kříže, včetně hydroizolace, která zabrání pronikání solí do kamene. V červenci letošního roku se konečně dílo vrátilo zpět na své místo,

ovšem v nové podobě. Po instalaci lavičky a obnově okolní zeleně, která je plánována na jaro roku 2013, budou mít Mláзовice další oživené místo pro potěchu oka i odpočinek.

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI MLÁZOVIC - BOHUMIL TVRZSKÝ (1.DÍL)

Po dokončení seriálu o mlázovických legionárech, poskytl pan Ivo John naší redakci další zajímavý seriál mapující historii našeho městečka a jeho významných osobností. Tentokrát Vás seznámí s životními zajímavostmi pana Bohumila Tvrzského:

Bohumil Tvrzský, vojín rakousko-uherské armády, napsal o svém čtyřletém působení ve vojenském tažení 1. světovou válkou, podobně jako Ladislav John z Mezihoří, sáhodlouhé povídky.

I toto jsou zajímavé a poutavé informace, kterých zase tak moc z této tragické doby není, proto stojí za to ve větší míře je nabídnout našim spoluobčanům k nahlédnutí. Nejprve úvodem malou živou vzpomínku na významnou osobnost naší obce.

Bohumil Tvrzský, řídící učitel, čestný občan Mlázovic a významný osvětový pracovník, narozen 3.12. 1880 v Mlázovicích, kde jsme v roce 2010 v zamýšlení vzpomněli 130 let od jeho narození. Jeho otec, vojenský vysloužilce a invalida, vlastnil venkovský obchod spojený s trafikou a sběrnou loterií „Lotynkou“ vyhledávanou četnými mlázovickými občany, zájemci z místa a okolí. Předkové z otcovy strany pocházeli ze Železnice.

Do svých pamětí Bohumil Tvrzský napsal:

„Sudičky při mém zrození daly mně do vínku tyto dary:

první - převzácný dar zdraví, chuť a sílu k práci tělesné i duševní;
druhý - lásku k přírodě, k půdě a ke knize;

třetí - božský dar hudebního citu a nadání. Hudba mě provázela po celý život!“
Význam jeho osobnosti nejlépe vynikne z projevu předneseném při jeho posledním rozloučení, z něhož vyjímám tento úryvek:

„... měl jste nás rád jako ten rodný kraj, který jste tisíckrát objímal svými zraky a jemuž jste vypověděl svou lásku v básnickém verši, v hudební skladbě a především ve své práci pro jeho zvelebení. Vyšel jste jako rozséváč, který rozsévá a štědře rozdává z bohatství svého nitra. Byl jste nám všem tím nejkrásnějším učitelem, v našich srdcích a vzpomínkách zbudoval jste si pomník trvalejší kamene a kovu.“

Svoji dlouhou životní dráhu započal pan řídící Bohumil Tvrzský jako učitel na trojtřídní obecné škole v Hradištku poblíž řeky Cidliny nedaleko Vysokého Veselí. Tenkrát byl řídícím učitelem na této škole bělohradský rodák Václav Vydra. Jeho manželka Antonie Fojtová pocházela z blízké Brtve a byla sestrou první manželky bývalého poštmistra Josefa Řeháka z Mlázovic čp. 56 na Staré poš-

tě. V análech našeho městečka zůstane zápis o jeho obsáhlém díle, které může sloužit jako vzor a odkaz budoucím pokolením.... Již v Hradištku na sebe Tvrzský upozornil svým muzikantským a hereckým uměním. Se svým kolegou učitelem Karlem Kabelkou z Jičína, on na housle a přítel na cello, sehráli ve Vrbici s ochotníky z Hradištku a Vrbice divadelní hry, různé veselohry či silvestrovské veselice s bohatým programem, jehož náplní byla nejen hudba, ale i zpěv, recitace, jednoakty a jiná zábava. Podobné večery a výstupy uspořádali několikrát i v blízkých Žereticích. Po škole i o víkendů vyučoval hře na housle děti

z okolních obcí, zvláště chlapce německé národnosti, kteří hlavně ve Vrbici bývali „na handl“ - na výměnu a pocházeli z Růžodolu u Liberce. Tito dva žáci si po létech na pana učitele vzpomněli a v roce 1936 ho o prázdninách v Mlázovicích na Staré poště navštívili.

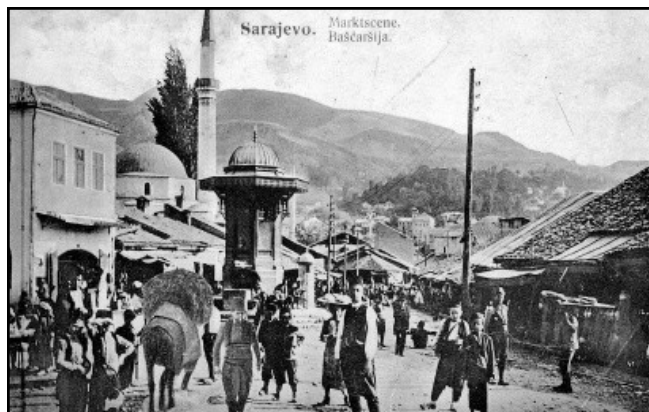
V této tiché a poklidné práci nečekaně náhle zaznělo ve všech městech a obcích oznámení o částečné mobilizaci na den sv. Anny 26. července 1914. Jako vojín náhradní zálohy, jejíž výcvik byl pro vojíny - učitele konán již před válkou vždy o prázdninách a to dvakrát po čtyřech nedělích a třikrát po čtrnácti dnech v Terezíně, je Tvrzský náhle povolán do zbraně. Nemohl tušit, že se jedná o počátek I. světové války.

K této události je potřeba dodat proč vlastně k válce došlo. 24. června 1914 byl spáchán v Sarajevu, v hlavním městě Bosny, atentát na rakouského následníka trůnu Ferdinanda d'Este a jeho manželku Žofii Chotkovou, což se stalo záminkou k vyhlášení války Srbsku. Všeobecná mobilizace byla vyhlášena plakáty v neděli 26. srpna 1914. Tato zdrcující zpráva způsobila velké rozrušení, ba strach, zvláště letní hosté spěšně opouštěli letovis-

ka a vraceli se do svých domovů. Mnozí úředníci, funkcionáři byli voláni do služby. Původce atentátu anarchista Gavrilo Princip sice jako mladistvý unikl oprátce, ale ocitl se ve vězení v Terezíně, kde záhy zemřel na plicní chorobu.

Již 26. července v neděli odpoledne se pan Tvrzský rozloučil s blízkými rodinami Černochovou, Hanělovou, Řehákovou a dalšími občany. Po bolestném a smutném loučení jel tuto nepříjemnou událost, že je povolán do zbraně, oznámit do školy. Večer se rozloučil v hostinci U Lochmanů s občany Hradištku. Časné ráno pak odjel vlakem Tuř-Butoves do Jičína, kde již touto dobou bylo vše na nohou. Vojenské lékařské komise byly již v činnosti, všude v ulicích a na budovách visely informační tabule a nápisy. Náměstím se valily proudy lidu. Po příchodu do hotelu u Špinarů, kde mlázovický lékař Dostál konal lékařskou prohlídku, byl Tvrzský v okamžiku uznán způsobilým pro polní službu a zařazen do náhradní zálohy, neboť mu bylo již 32 roků. Konečně byl odveden s jinými branci do vojenského skladu, oblečen do vojenské uniformy a zaveden do kasáren, kde bylo rušno jako v úle, stále a stále přicházely nové čety a plnily kasárenské prostranství. To trvalo několik dní, než se všechny ročníky povolané až od Trutnova dostavily k branné povinnosti. Potom již zavládl vojenský život a nastal rychlý výcvik.

Koncem srpna 1914 odjížděla polní setnina narychlo na ruskou frontu, neboť válka nastala i s Ruskem, později také s Itálií. Útvar jel vlakem do Krakova, který již byl obehnan příkopem a drátěnými překážkami. Asi 3 dny odpočívali na nádraží a již byly vidět první lazaretní vlaky s raněnými, vyslané z polních lazaretů. Následně nastaly pochody na sever přes Tarnobřeh proti Lublinu. Před tímto městem na samotě Tarnovka, kde byl vojenský lazaret a obvazíště, se vše připravovalo na noční útok proti nepříteli společně s 30. pěším plukem z Vysokého Mýta. Když se setmělo, postupovalo vojsko po strání stále kupředu, až se rozhořel boj

nebo spíše dokonalý zmatek, jelikož nikdo nebyl řádně informován, jak to vlastně před nimi vypadá. Časné ráno když začalo svítat, bylo všude mnoho mrtvých a raněných rozptýlených vojáků a stopy velkého nepořádku, který se nedal hned odstranit. To zachránilo životy všem vojákům, kteří byli v zadní linii. Mezi nimi se nacházel i Bohumil Tvrzský. Když se vojsko vracelo zpět do Tarnovky, bylo tam přivázeno a přinášeno mnoho raněných i z řad německé armády, která těsně před bojem přispěchala na pomoc v síle asi dvou tisíc vojinů. Všem byla poskytnuta první pomoc, poté transporty raněných a ošetřovaných postupovali do vnitrozemí. Mrtví vojáci byli pohřbíváni do společných hrobů. Kdo z živých mohl, šel pěšky, kdo byl chůze neschopen, byl naložen na vůz. Bohumil Tvrzský s mnoha dalšími se svezl po ní dráhou do Krakova a potom do Jičína, neboť začal vážně kulhat a byl zmožen únavou tak, že sotva stál na nohách.

V Jičíně byli ubytováni v kasárnách V Lipách a bylo jim poskytnuto jídlo, nápoj, první pomoc a převazy. S radostí a v klidu převlečen a umyt ulehl na lůžko a nepřetržitě spal několik hodin hlubokým spánkem. Asi za 2 dny byl povolán k plukovnímu lékaři MUDr. Rutovi, aby mu vysvětlil proč, kulhá. Načež mu vyprávěl, že jako student si vykloubil na Bradech pravou nohu v kůtku, proto mu dlouhými pochody puchne a bolí a nemůže chodit. Po týdenní dovolené byl přidělen k lehčí službě do vojenské nemocniční kanceláře, kde byl šikovatelem Anton z Nové Paky. A tak pisařil, dokud nebyla náhlá vojenská přehlídka.

Po ní se dostal k sochaři Jedličkovi z Podhorního Újezda jako model, voják v plné polní výstroji bez pláště opřený o pušku a smutně hledící k zemi. Jedlička měl vojenské komisi předložit návrh pomníku pro vojenské hřbitovní zátiší v Jičíně. To ovšem byla pro sochaře zdoluhavá modelářská práce, vyžadující velké klidu. Rozložili se tedy ve vojenské tělocvičně, kde je nikdo nekontroloval.

V roce 1915 na přání Boženy Hanělové, jeho nastávající manželky, měli 2.

srpna válečný sňatek v mlázovickém kostele. Za svědky jim byli švagr František Černoch a starosta Josef Valenta.

Po uplynutí krátké dovolené odjel do Kobházi v západních Uhrách, vesnice poblíž města Šoproně. Železniční stanice se jmenovala Balfürde. Na jejím jižním svahu se rozkládalo sanatorium polského šlechtice Višinského, určené pro epileptiky, křivici a podobné choroby. Bylo obklopeno parkem a vinicemi, při silnici v popředí stál malý kostelík, k němuž vedly domky vesnice. Tvořily dlouhou ulici

končící výšinou, odkud byl nádherný rozhled do uherské roviny - pustý a k Neziderskému jezeru, kam chodili do rybářské chaty na ryby a dobré víno. Prostřednictvím kolegy Kováře, učitele na tkalcovské škole v Rokytnici, se dostal mezi několik jeho známých. Společně si sehnali bydlení v malém domku na pokraji vesnice Kobházy.

Později jej navštívila i jeho manželka a několik dnů jim tam kuchařila. Jinak mezi nimi byl také řezník a kuchař vojenské kuchyně a ten je dobře zásoboval. Mezi touto partou bychom našli i továrníka Gerla z Hájů-Sítové a několik známých z Podkrkonoší.

V Kobháze se utvořila vojenská kapela, která hrávala při různých oslavách, polních mších, odjezdech setnin do bitevní linie apod. Kapela vyhrávala i pro poslechy v tamním hostinci, kde byli ubytováni důstojníci, což jeho a přítele Houžvičku z Věkoš u Hradce Králové přivedlo k tomu, aby se rovněž do kapely přihlásili. Proto požádal manželku o zaslání svých houslí, které mu z dovolené přivezl voják Dufek z Konecchlumí.

Při službě v Čechách na začátku války, bylo jídlo kvalitní a dobré, často silná hovězí polévka, uzená s rýží nebo s krupicí, slušný přiděl masa, knedlíky s omáčkou. V neděli zavoněla i sekaná pečeně, karbanátky s bramborem, který jim kuchaři neloupali v dostatečném množství

hodili do čepice.

Zato v Uhrách se objevilo často mražené a příliš solené hovězí maso a mořské ryby, ze kterých kuchaři připravovali různé pokrmy pomocí zeleniny, koření a housky. Rozemleté ryby mísili s hovězím jako sekanou pečením. Karbanátek nebo spíše prejt měl nepříjemnou vůni, která se nenechala nikterak utlumit, takže mnoho porcí přišlo nazmar nevyužito. V pekařských krámech dostali ke koupě bílý pšeničný chléb, který chutnal pokud byl čerstvý, jinak druhý den byl už suchý a tvrdý jako voštiny bez chuti.

Pivo a kuřivo v Uhrách nikomu příliš nechutnalo, hlavně to domácí, vlastní výroby. Naproti tomu levného a dobrého vína a slaniny bylo dostatek. I slavné a tradiční vinobraní na podzim tam zažili. Vinice střežili hlídači, kteří měli právo použít i střelnou zbraň při pronásledování zloděje. Podle polohy půdy byly vinice rozličně upravené, buď stupňovitě, terasovitě, nebo jako naše ovocné sady, zahrady rozdělené hlavními a vedlejšími cestami. Mnoho rozsáhlých vinic zašlo během války špatným a neodborným ošetřováním a také bylo zničeno od koní okusem mladých a plodných výhonků.

V roce 1915 od podzimu až přes Vánoce pobýval voják Tvrzský jako lehčí marod po několik neděl v Šoproňské ozdravovně v rekonvalescenci. Vedoucím v kanceláři byl Josef Špinar z Hořic, dále tam dlel kolega Karel Kvasnička, manžel sestry Františka Černocha a posluhoval tam Frýba z Robous.

Všem bylo velmi dobře, zvláště o Vánocích, jídla či pití a různých sladkostí a dobrot všeho druhu byl dostatek. V Tvrzského paměti utkvěla vzpomínka, když se v Šoproni a jeho širokém okolí rozezvučely o Štědrém večeru před půlnocí všechny zvony. Vojáci vyšli ven z budovy a smutně a dojatě poslouchali příjemný hlahol zvonů, který se nesl slavnostně sváteční tichou nocí a vzpomínali při tom na domov, na své blízké a drahé dojeti verši básníka Vrchlického: Hlas zvonů táhne nad závějí, kdes v dálce tiše zaniká, ...“

Po novém roce 1916 dostal Bohumil Tvrzský dovolenou a po návratu z ní mu vypršela lhůta jeho pobytu v ozdravovně. Smutný, vyprovázen kolegou Karlem Kvasničkou vracel se zpět do Kobházy. Jelikož během času velmi prořídly řady důstojníků, rakouské úřady, které českým učitelům nevěřily a nazývaly je „zrádci“, najednou povolávaly tyto „zrádce“ do důstojnických škol.

Pokračování příště

Ani letos nezůstala školka bez investic

V roce 2012 byla dokončena výměna oken a dveří, instalovány nové prvky na školní zahradu a po 30ti letech vyměněn nábytek v interiéru, především k velké radosti dětí.

Tak jako každý rok, ani letos nezůstala mlázovická mateřská školka bez vylepšení. Po několika etapách výměn oken a dveří byly vyměněny vchodové dveře do zahrady a dveře sociálního zařízení sloužícího dětem v zahradě. Dále byla namontována nová okna v technických prostorách na severní straně budovy. Tím je zakončena výměna všech otvoro- vých výplní objektu, která probíhala čtyři roky.

Další etapu úprav zaznamenala také školní zahrada. Kromě herní sestavy lodě, houpaček, dřevěného auta či oblíbených domečků, přibyla do dětské výbavy dvě zbrusu nová pérová skákadla – ptáček a koník. Oba prvky jsou vyrobeny z kvalitních materiálů a mají příslušné atesty. Velkou výhodou je také demontovatelnost na zimu, čímž se výrazně prodlouží jejich životnost.

Největší radost samotným dětem

ale způsobila kompletní výměna dětského nábytku. Namísto opotřebovaných a otlučených skříněk již ve školce slouží několik velmi pěkných nových prvků. Děvčata si ráda hrají v moderním kadeřnictví, nová kuchyňka láká i kluky. Společně si samozřejmě užívají i další nový nábytek a potřebné vybavení.

Smutným faktem však zůstává špatný technický stav vodovodních rozvodů budovy. Jen během jarních měsíců musela obec řešit dvě havárie. Proto bude muset dojít, s největší pravděpodobností v průběhu příštích letních prázdnin, ke kompletní rekonstrukci inženýrských sítí a sociálního zařízení školky, což si vyžádá nemalé finanční prostředky.

Domáci fotbalisté ovládli letní turnaj

Tropické teploty a kvalitní výkony doprovázely první ročník turnaje v malé kopané. V přátelské atmosféře se odehrál zajímavý sportovní podnik zakončený vítězstvím Mlázovic.

Po mnohaleté odmlce se vrátil ke koupališti letní fotbal. Místní fotbalisté, za podpory městečka a provozovatele občerstvení Zdeňka Fišera, uspořádali v sobotu 28. července 2012 turnaj v malé kopané. Vzhledem k tomu, že tento termín byl na okrese obsazený i dalšími sportovními akcemi, zahrálo si nakonec jen 5 týmů. Průběh horkého letního dne však ukázal, že to byl počet ideální.

Hrálo se systémem každý s každým, 2x12minut. Na hřišti bylo vždy pět hráčů a brankář. Některá družstva měla dostatečný počet náhradníků na střídání, někdo odehrál vše v základní sestavě, což byl v úmorném vedru obdivuhodný výkon. Nutné je také smeknout před Mirkem Lonerem, který obětavě odpískal všechna utkání.

Po odehrání základní skupiny byl na pořadu zápas o třetí místo, ve kterém zvítězil Lukavec. Poté již přišlo na řadu finále. Domáci „A“ tým pod názvem La-

bel nejprve sváděl vyrovnané souboje s hráči z Borovnice, kteří se dokonce ujali vedení. Mlázovicím se podařilo do přestávky vyrovnat a druhý poločas se k radosti přihlízejících diváků stal jejich jednoznačnou exhibicí. Konečné vítězství 5:1 nenechalo nikoho na pochybách, kdo byl v sobotu nejlepší.

Vítězové si převzali z rukou pořadatelů pěkné ceny. Jako nejužitečnější hráč byl vyhodnocen Dubec z Lukavce. Všichni vyjádřili přání na povedený turnaj do Mlázovic zase zavítat. Takže příští rok na shledanou!

Konečné pořadí: 1. Label, 2. Borovnice, 3. Lukavec, 4. Mlázovice juniors, 5. Koupaliště

Střípky z našeho městečka

- V průběhu července provedli pracovníci dodavatelské firmy opravu obkladu rampy chodníku před prodejnou potravin na Náměstí. Obklad byl po zimě na mnoha místech odlepen, v rámci záruční reklamace byl celý úsek opraven.

- Pracovníci městečka doplnili chybějící zeminu mezi chodníkem a ploty v Hořické ulici. Po výstavbě chodníku v této lokalitě loni na podzim bylo nutné provést drobné terénní úpravy.

- SDH Mlázovice má od července ve své výbavě další stříkačku DS-16, která byla zakoupena za cenu šrotu od firmy DEPRAG Lázně Bělohrad, která rušila svoji podnikovou jednotku hasičů. Stroj je ve výborném stavu a mlázovičtí hasiči právě provádějí jeho kompletní renovaci, včetně laku. Stříkačka by měla nahradit dosavadní DS-16, která má problémy s motorem.

- Koncem školního roku 2011/2012 podala výpověď nejmladší z učitelek naší mateřské školky. Školka proto musela, ve spolupráci s městečkem, narychlo sehnat novou pedagožku na 1 rok, než se z mateřské dovolené vrátí ředitelka MŠ.

! POZOR ! POZOR ! POZOR !

PŘERUŠENÍ DODÁVEK PROUDU

Společnost ČEZ Distribuce oznamuje, že dojde k zásadnímu přerušení dodávky elektřiny v celých obcích MLÁZOVICE, Choťeč, Hřidelec, Rakovník, Kamenice, Svatojanský Újezd a to:

17. srpna 2012 (Pá) od 9.00h do 16.00h
18. srpna 2012 (So) od 9.00h do 16.00h
19. srpna 2012 (Ne) od 9.00h do 15.00h

Důvodem odstávky je montáž hlavního vedení VVN mezi obcemi.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č. 7/2012, vydáno 31.7.2012, nákladem 270 ks
Vydává: Městečko Mlázovice, Náměstí 4, 507 58 Mlázovice, obec@mlazovice.cz

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz

SKUPINA ČEZ